

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.603 van 8 februari 1999
in de zaak A. 37.006/IX-1453.**

In zake : Victor GODIN,
wonende te ZAVENTEM,
Alex Feldheimstraat 28

tegen :

de Regie voor Maritiem Transport, vertegenwoordigd door de minister van Vervoer.

tussenkommende partij :

Carlos THOON
wonende te OOSTENDE,
Chrysantenstraat 73.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Victor GODIN op 22 oktober 1987 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 30 juli 1987 houdende bevordering tot adjunct-adviseur bij de Regie voor Maritiem Transport van Carlos THOON met rang-inneming en uitwerking op 1 augustus 1987;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 april 1988;

Gelet op de beschikking van 13 april 1988 die de tussenkomst van Carlos THOON toelaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1994
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 1 december 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari
1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van de
tussenkomenende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van
de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Bij bericht D.C. 3/333/2101/AT van de
directeur-generaal van de Regie voor Maritiem Transport
van 16 augustus 1985 wordt medegedeeld dat een
betrekking van adjunct-adviseur te begeven is voor

kandidaten titularissen van de graad van bestuurssecretaris die tenminste 3 jaar graadanciënniteit tellen.

1.2. Een aantal bestuurssecretarissen, waaronder verzoeker en de tussenkomen de partij stellen op respectievelijk 20 augustus 1985 en 22 augustus 1985 hun kandidatuur voor die bevordering.

1.3. Verzoeker wordt bij beslissing van 4 november 1985 door de directieraad van de Regie voor Maritiem Transport voorgedragen voor die bevordering.

1.4. Dit bevorderingsvoorstel wordt aan de kandidaten bekendgemaakt op 13 november 1985.

1.5. Tegen dit voorstel wordt bij de directieraad door de tussenkomen de partij bezwaar ingediend dat op 17 december 1985 wordt afgewezen in de volgende bewoordingen:

"De Direktieraad komt tot de konklusie dat geen van de beide gehoorde kandidaten nieuwe elementen heeft aangebracht, die de raad niet zouden bekend geweest zijn op het ogenblik van het opstellen van de rangschikking. De raad ziet dan ook geen enkele reden om deze rangschikking te herzien en wijst de twee ingediende bezwaarschriften van de hand."

1.6. In een nota van 14 januari 1986 aan de minister van Veerkeerswezen en Buitenlandse Handel wordt verzoeker door de directeur-generaal voorgedragen als kandidaat voor de functie van adjunct-adviseur.

1.7. Bij koninklijk besluit van 30 juli 1987 wordt de tussenkomen de partij bevorderd tot adjunct-adviseur met ranginneming en uitwerking op 1 augustus 1987.

1.8. Het voorwerp van huidig geschil betreft dit koninklijk besluit.

2.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert dat het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel, dat van toepassing is voor het personeel van de Regie voor Maritiem Transport, in zijn artikel 22 onder meer bepaalt dat een bevordering tot de graden van niveau 1 door de Koning wordt verleend en dat de bevordering tot de graad van rang 11 wordt verleend bij wege van verhoging in graad, dat artikel 23 van dit besluit vervolgens stelt dat bevordering door verhoging in graad tot onder meer rang 11 "wordt verleend na met redenen omkleed advies van de directieraad", terwijl "de bestreden bevordering is gestoeld op motieven, vreemd aan het dienstbelang terwijl zij ten behoeve van de rechtsgeldigheid slechts zou mogen gedragen zijn door een in rechte en in redelijkheid aanvaardbare redengeving", dat "het administratief dossier zal moeten releveren wat er de benoemende overheid, in een vergelijkend onderzoek precies toe heeft bewogen het advies van de directieraad niet te volgen en te oordelen dat de kandidaat op wie zij haar keuze heeft laten vallen, beter was dan verzoeker", dat hij ook "meent te weten dat ook in casu de tussenkomst van een Staatssecretaris is voorgekomen en dat motieven in die richting de meest determinerende, zoniet de enige invloed terzake hebben uitgemaakt", dat "wanneer de aanspraken van een kandidaat zichtbaar groter zijn dan die van een andere kandidaat, de benoemende overheid, wanneer ze die aanspraken voorbijgaat, slechts dan kan geacht worden binnen de grenzen van haar vrije appreciatiebevoegdheid te zijn gebleven, wanneer blijkt dat zij op grond van bijzondere concrete gegevens, die verband houden met het belang van de dienst en alleen daarmee de in redelijkheid grootste aanspraken heeft opzij gezet";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop repliceert dat het verzoekschrift ongegrond is; dat zij te dezen uiteenzet dat uit het proces-verbaal van de vergadering van de directieraad van 4 november 1985 "ten overvloede" blijkt dat de kandidaten, waaronder verzoeker nauwgezet werden geëvalueerd; dat zij voorts argumenteert dat wat de tussenkomenende partij betreft, "de raad o.a. gepreciseerd (heeft) dat de heer THOON, H., een gedegen ambtenaar is die zijn capaciteiten op een goede manier in de praktijk brengt"; dat zij de mening is toegedaan wanneer de tot benoeming bevoegde overheid tussen praktisch gelijkwaardige kandidaten een keuze maakt, deze keuze manifest tot de discretionaire bevoegdheid van de benoemende overheid behoort en dat ten slotte volgens een constante rechtspraak van de Raad van State de benoemende overheid geenszins gebonden is door het bevorderingsvoorstel – zijnde een advies – van de directieraad;

2.3. Overwegende dat verzoeker hierop in een wederantwoord stelt dat de documenten door de verwerende partij neergelegd in het administratief dossier de gegrondheid van zijn enig ingeroepen middel bevestigen; dat hij alzo onder meer aanvoert "dat de directieraad in zijn vergadering van 4.11.1985 na een zeer grondig en uitgebreid onderzoek van de waarde der kandidaten tot de conclusie (gekomen is) dat verzoeker 'toch iets boven de anderen komt te staan' (hem) als eerste, rangschikte terwijl dhr. THOON slechts de derde plaats werd toegewezen", dat "laatstgenoemde niet tevreden (was) met zijn rangschikking als derde en vroeg gehoord te worden door de directieraad, wat geschiedde in zitting van 17.12.1985", dat "de raad zijn bezwaren (afwees) daarbij stellend dat dhr. THOON geen slechte werker was, maar door zijn chef ook nogal eens moest aangepord worden, zodat het zeker niet terecht is dat hij al de verdiensten van de reorganisatie (van de dienst

'Taaktoewijzing') voor zich opeist", dat "de directieraad de rangschikking (handhaafde) en aan de Minister derhalve gevraagd (werd) het ontwerp van besluit op naam van verzoeker te willen ondertekenen en overleggen aan het Staatshoofd", dat "uit niets in onderhavige zaak blijkt dat de benoemende overheid - ze heeft er zelfs meer dan anderhalf jaar over gedaan vooraleer tot een besluit te komen - aandacht heeft geschonken aan het voorstel van de directieraad, hoewel in het benoemingsbesluit verwezen wordt naar het advies van de directieraad", dat "in het administratief dossier trouwens geen enkele aanduiding te vinden (is) om welke reden de Minister heeft gemeend verzoeker niet en dhr. THOON wel voor benoeming aan de Koning te moeten voordragen";

2.4. Overwegende dat de tussenkomende partij tegenwerpt dat "uit alle elementen van het dossier blijkt, ook na marginale toetsing, dat het redelijkheidsbeginsel zeker niet geschonden werd m.a.w. de benoemende overheid kan niet verweten worden dat zij op een onredelijke manier bij afweging van de betrokken belangen tot haar besluit is gekomen of m.a.w. dat zij kennelijk onredelijk heeft gehandeld" en dat "uit het dossier genoegzaam blijkt dat de gunstig gerangschikte kandidaten quasi-gelijkwaardig zijn"; dat hij voorts stelt "dat het gemotiveerd eindadvies van de niet voltallig aanwezige leden van de Directieraad zo subjectief is zodat de eindrangschikking zelf zo subjectief wordt, dat voor de benoemende overheid in zijn discretionaire bevoegdheid hierdoor een ruimere bewegingsvrijheid ontstaat zolang het redelijkheidsbeginsel niet geschonden wordt";

3.1. Overwegende dat verzoeker bij koninklijk besluit van 23 januari 1991 bevorderd werd tot adjunct-adviseur met ranginneming en uitwerking op 1 februari

1991; dat hij bij koninklijk besluit van 5 augustus 1992 bevorderd werd tot directeur met ranginneming en uitwerking op 5 augustus 1992; dat hij echter ter zitting mededeelt inmiddels overgeplaatst te zijn naar het Nationaal Instituut voor Oorlogsslachtoffers en er de graad van adviseur-generaal heeft en zichzelf in dat verband afvraagt of hij rechtens nog een belang heeft; dat hij derhalve niet meer lijkt aan te dringen op de vernietiging van de bestreden beslissing; dat in die omstandigheden de verzoeker geen zeker, rechtstreeks en actueel belang meer aantoonst bij de vernietiging van het bestreden koninklijk besluit van 30 juli 1987 houdende bevordering van Carlos THOON tot adjunct-adviseur bij de Regie voor Maritiem Transport,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht februari 1900 achtennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.